

Κερκύρας Νεκτάριος: Ένας ψευδοδικαιωματισμός μειοψηφιών επιβάλλονται με τρόπο ολοκληρωτικό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον Μητροπολιτικό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης Κερκύρας έγινε το απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα 5 Μαΐου 2024 ο Εσπερινός της αγάπης, χοροστατούντος του Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου.

“Μέσα σ’ ένα κόσμο που φλέγεται και καταστρέφεται, διαπιστώνουμε ότι στην πατρίδα μας κυριαρχούν η πνευματική αδιαφορία, η αποδόμηση της κοινωνίας, η βία, ο ευτελισμός της ανθρωπίνης φύσεως, ένας ψευδοδικαιωματισμός μειοψηφιών που επιβάλλονται με τρόπο ολοκληρωτικό, η κατάλυση των αξιών και των παραδόσεων. Κι όλα αυτά διότι ο άνθρωπος αφέθηκε στην κυριαρχία του σαρκικού φρονήματος, σε όλες τις διαστάσεις της ζωής”, είπε μεταξύ άλλων στο πασχάλιο

μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος.

“Δεν υπάρχουν αδιέξοδα, μόνο δύσκολες καταστάσεις και επικίνδυνα περάσματα. Μας το υπενθυμίζουν τα τέσσερα Ευαγγέλια που ανακεφαλαιώνονται σε τέσσερες λέξεις: Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη! Σ’ αυτές τις λέξεις βρίσκεται όλο το νόημα, όλων των ορατών και αοράτων”, υπογράμμισε.

Διαβάστηκε από κληρικούς της Μητροπόλεως το ευαγγέλιο της αγάπης σε πέντε γλώσσες, λατινικά, ρουμανικά, αγγλικά, γερμανικά και σλαβονικά. Μιλώντας προς τους πιστούς ο κ. Νεκτάριος τόνισε ότι η **Ανάσταση είναι το μυστήριο του φωτός**, που είναι ο ίδιος ο Αναστάς Κύριός μας, έρχεται να αγιάσει την ανθρώπινη φύση, ξεκινώντας από την κάθαρση των αισθήσεων. Βλέποντας τον Αναστάντα Κύριο μπορούμε να προσεγγίσουμε τις θεϊκές ενέργειες, και μία από αυτές είναι το Φως, το οποίο η ευχή είναι να καταυγάξει τη ζωή μας.

Το πρωί της Κυριακής του Πάσχα ο κ. Νεκτάριος τέλεσε την **πασχάλια Θεία Λειτουργία** στον Μητροπολιτικό ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης, αφού προηγήθηκε η λιτάνευση της εικόνας της Αναστάσεως, κατά την κερκυραϊκή παράδοση.

Το πασχάλιο μήνυμα του Μητροπολίτη Κερκύρας

Στο πέρας της θείας λειτουργίας ο κ. Νεκτάριος προσέφερε πασχάλια αβγά ως ευλογία στους πιστούς, ενώ διαβάστηκε το πασχαλινό μήνυμά του, το οποίο έχει ως εξής:

Η Ανάσταση του Χριστού μας, την οποία τόσο μεγαλόπρεπα εορτάζουμε, είναι γεγονός μοναδικό στην ιστορία του κόσμου και αποτελεί το θαύμα όλων των αιώνων. Ταυτόχρονα, ως υπέρλογο γεγονός, έχει σαφώς εσχατολογικές προεκτάσεις. Μαρτυρεί την άπειρη αγάπη του Θεού Πατρός για κάθε έναν από εμάς. Παρά την εγωιστική επιμονή μας στο κακό και στην αμαρτία, αποτελεί ανεξάντλητη πηγή χάριτος και δωρεών, είναι το επιστέγασμα της αποκαταστάσεως και της ανακεφαλαιώσεως του μεταπτωτικού ανθρώπου και ολόκληρης της δημιουργίας.

Πριν την Ανάσταση του Χριστού ο θάνατος ήταν φοβερός για τον άνθρωπο. Μετά την Ανάσταση του Χριστού, γίνεται ο άνθρωπος φοβερός για τον θάνατο, αφού έχει πλέον τη δυνατότητα να μεταβεί από την φθορά στην αφθαρσία της αιωνίου ζωής και να κατανοήσει θεολογικά το μυστήριο της θείας Οικονομίας.

Ένα εύλογο ερώτημα που προκύπτει στη σκέψη πολλών αδελφών μας είναι: γιατί ήταν απαραίτητη η Ανάσταση του Χριστού; Η απάντηση είναι πως ήταν απαραίτητη γιατί έφερε νέες, σωτηριολογικές προοπτικές για το γένος των ανθρώπων.

Ήταν απαραίτητη γιατί αποτελεί την επισφράγιση της θεότητας του Κυρίου, καθώς όντας αληθινός Θεός θριάμβευσε επί της αμαρτίας και του θανάτου.

Ήταν απαραίτητη γιατί άνοιξε τις πύλες της Βασιλείας των Ουρανών και ο θάνατος δεν αποτελεί πλέον το τέλος, αφού παρέσχε στον άνθρωπο λύτρωση και τον οδήγησε στην θέωση. Ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς γράφει σχετικά: Ο Χριστός, με την Ανάστασή Του, έφερε στον κόσμο την αθανασία.

Ήταν απαραίτητη γιατί αποτελεί υπόσχεση για την δική μας ανάσταση, καθώς σύμφωνα με τον Άγιο Γρηγόριο Νύσσης: η Ανάσταση του Χριστού είναι η απαρχή της αναστάσεως όλων.

Ήταν απαραίτητη γιατί με την Ανάσταση ήρθε στον καταδυναστευόμενο από την αμαρτία και το θάνατο κόσμο μας αστείρευτη ελπίδα, αισιοδοξία και χαρά. Ας έχουν αγαλλίαση οι ουρανοί, ας χαίρεται η γη, ας πανηγυρίζει η κτίση ολόκληρη,

μας λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Ήταν απαραίτητη για να αποκαταστήσει την κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό και να μας οδηγήσει στην Βασιλεία των Ουρανών.

Όμως ας μην ξεχνάμε ότι το αναστάσιμο φως του Χριστού, που τώρα λάμπει και μας φωτίζει, για να διατηρηθεί, χρειάζεται να το επιθυμήσει αληθινά η καρδιά μας. Χρειάζεται την συμμετοχή μας στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας, χρειάζεται την τήρηση της εντολής της αγάπης, χρειάζεται τον προσωπικό μας αγώνα κατά της αμαρτίας.

Σήμερα που το δαιμονικό σκότος έχει σκεπάσει τον κόσμο μας, οι άνθρωποι, ευρισκόμενοι σε σύγχυση, βαδίζουν κατά τις προτροπές «του αιώνος του κόσμου τούτου» και βλέπουν την αμαρτία σαν κάτι το «φυσικό». Όμως στην πραγματικότητα, ζώντας με την αμαρτία, θανατώνουν κάθε τι το ανώτερο, το άγιο, το ένθεο, το αθάνατο, το αιώνιο και γίνονται πνευματικά νεκροί.

Μέσα σ' ένα κόσμο που φλέγεται και καταστρέφεται, διαπιστώνουμε ότι στην πατρίδα μας κυριαρχούν η πνευματική αδιαφορία, η αποδόμηση της κοινωνίας, η βία, ο ευτελισμός της ανθρωπίνης φύσεως, ένας ψευδοδικαιωτισμός μειοψηφιών που επιβάλλονται με τρόπο ολοκληρωτικό, η κατάλυση των αξιών και των παραδόσεων.

Κι όλα αυτά διότι ο άνθρωπος αφέθηκε στην κυριαρχία του σαρκικού φρονήματος, σε όλες τις διαστάσεις της ζωής. Νοσταλγούμε την παρουσία αληθινών ηγετών, οι οποίοι να μάς εμπνεύσουν οδούς φρονήσεως, αξιοπρέπειας, υπερβάσεως της αμαρτίας, πίστεως πρώτα στον Θεό και μαζί στον άνθρωπο, όχι όμως για να δικαιώσουν κάθε έργο του, αλλά για να τον καταστήσουν πρόσωπο ελεύθερο από το κακό και τον θάνατο.

Στις συνθήκες αυτές, η αντιστροφή του θανατηφόρου ρου της ιστορίας μας μπορεί να ξεκινήσει μόνον από την Ανάσταση, γιατί αυτή μπορεί να γεμίσει όλη την ύπαρξή μας, ώστε να γίνει αισθητή η ενέργειά της στην κοινωνία ως δύναμη αντιστάσεως, ως δύναμη δημιουργίας και μεταμορφώσεως.

Η ζοφερή πραγματικότητά μας δεν πρέπει να μας απογοητεύει, αλλά να γίνει αφορμή να κατανοήσουμε, ότι τίποτα δεν τελιώνει στον σταυρό και στον τάφο. Το τελευταίο γεγονός δεν είναι ο σταυρός, αλλά η Ανάσταση γι' αυτό «Μη φοβείσθε». Δεν υπάρχουν αδιέξοδα, μόνο δύσκολες καταστάσεις και επικίνδυνα περάσματα. Μας το υπενθυμίζουν τα τέσσερα Ευαγγέλια που ανακεφαλαιώνονται σε τέσσερες λέξεις: Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη! Σ' αυτές τις λέξεις βρίσκεται όλο το νόημα, όλων των ορατών και αοράτων.

Αυτήν τη φωτόλουστη νύχτα της λαμπροφόρου Αναστάσεως, σας ασπάζομαι όλους στο όνομα του Αναστάντος Κυρίου μας. Σας χαιρετώ προσωπικά ως Επίσκοπος και πνευματικός σας πατέρας με τον χαιρετισμό του Κυρίου μας: «Χαίρετε»! Να έχουμε χαρά, διότι πατήθηκε θανάτω ο θάνατος. Και στη ζωή της Εκκλησίας να

